

N:o 6.

Af herr **Carlheim-Gyllensköld**, angående utredning i fråga om dels nedsättning af räntan å hypotekslån, dels ock ändring af hypoteksbankens reglemente.

Det för alla bekanta betryck svenska jordbruket iråkat torde mana till bemödanden att lindra de mest känbara bördorna derå. Deribland lærer den höga hypoteksräntan vara en af de tyngsta, på samma gång som, ifall dessa räntesatser snart kunna sänkas, de, med den besparade utgift som deraf härfflyter, träffa på rätta stället, och lindra ett af jordbrukarens större bekymmer.

Hypoteksbankens reglemente, dess till en del ouppsägbara obligationer, hvilka lära tillkommit i en kritisk tid för 17 å 18 år sedan, och dess än äldre låns kapitalrabatter torde dock ställa sig hindrande i vägen för lägre räntesatser å hypotekslån intill dess en omfattande utredning af alla hithörande och på frågan inverkande förhållanden egt rum. Äfven vore behöfligt få utredt, om och i hvad mån statsverket kan och bör träda emellan för att understödja eller förmedla dylik räntenedsättning.

I vissa afseenden lærer hypoteksbankens reglemente kräfva förändringar; i öfvervägande bör äfven tagas, om det vore förmånligt att få hypoteksbanken till en statsinstitution eller till en blandning af stats- och privatinstitution samt om det vore lämpligt, att dess räkenskaper och verksamhet granskas af Riksdagens revisorer — allt frågor som tarfva sakkunniges mogna öfvervägande och pröfning.

På grund häraf hemställes,

att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller, att en komité får utreda, huru och på hvad sätt, med eller utan statsverkets understöd, hypoteksräntan snarast möjligt skall kunna nedsättas minst en procent, samt om och i hvilka hänseenden hypoteksbankens reglemente, dess organisation och revision behöfva förändras.

Stockholm den 24 januari 1887.

A. Th. Carlheim-Gyllensköld.
